

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Csp/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718202463
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718202463.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu V. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č.A. U. XXX/XX, XXX XX O., štátny občan SR, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, IČO: 45744971 v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní s ustanoveným rozhodcom Q.. V. W. zo dňa 15.02.2016 pod sp.zn.SRSAspA 02636/15.

Žalobcovi sa nárok na náhradu trov konania voči žalovanému n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 09.04.2018 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 09.04.2018, ktorou sa žalobca domáhal toho, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Slovenská rozhodcovská so sídlom Bratislava pod sp.zn.SRSAspA 02636/15 dňa 11.07.2016.

Žalobu žalobca podal na predpísanom tlačive, s tým, že označil predmetný rozhodcovský rozsudok názvom Stály rozhodcovský súd sp.zn. rozhodcovského rozsudku SRSAspA 02636/15, dátum vydania rozhodcovského rozsudku 15.02.2016. Zároveň žalobca namietol všetky skutočnosti uvedené na predmetnom tlačive tak, že ich vyznačil krížikom, s výnimkou skutočnosti, že nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. V kolónke „Okolnosti, ktoré potvrdzujú námietky“ ešte uviedol, že má za to, že Stály rozhodcovský súd zriadený Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35922761 nemal právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Príslušenstvo pohľadávky nepovažuje za súladné s dobrými mravmi v pomere k výške pohľadávky na istine. Príslušenstvo pohľadávky bolo priznané v rozpore so zákonom. Uviedol, že žalovanému uhradil 500,- € šekom vkladom na účet dňa 11.07.2014. Na záver uviedol tiež, že mu rozhodcovský rozsudok nebol doručený.

2. Súd vyzval žalobcu prípisom zo dňa 09.05.2018, aby oznámil, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie vedenej na Exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. pod sp.zn.EX 21382/16, tiež, aby zaslal súdu rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenie navrhuje, prípadne, aby uviedol dôvod, prečo ho nemôže predložiť, tiež, aby oznámil súdu, akú zmluvu uzavrel so žalovaným, kedy ju uzavrel a aby túto zmluvu predložil, a okrem toho, aby uviedol, v akej výške mu boli poskytnuté peňažné prostriedky žalovaným a akú sumu doteraz vrátil a predložil o tom dôkazy, a tiež, aby uviedol konkrétne dôvody a skutočnosti, ktorými odôvodňuje svoje tvrdenia v žalobe - k jednotlivým námietkám, ktoré označil písomnom X.

Dňa 21.05.2018 bolo na tunajší súd doručené podanie žalobcu zo dňa 21.05.2018, v ktorom uviedol, že sa momentálne nachádza v Rakúsku, kde pracuje a domov chodí len občas, takže požiadal o lehotu

5 týždňov, aby mu ju súd poskytol za účelom nájdania predmetných súdom požadovaných dokladov. Pokiaľ ide o finančné prostriedky uviedol, že ich dostal od žalovaného v sume 800,- €, z ktorých splatil celkove okrem istiny sumu 500,- € na túto istinu a okrem toho mu bolo zrazených na túto pôžičku z tam špecifikovaného účtu vedeného SS, a.s., ktorý bol zablokovaný exekútorom, pričom suma 2.567,96 € pravdepodobne ešte exekútorovi nebola poukázaná.

3. Dňa 17.12.2018 elektronickou formou bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 13.12.2018, v ktorom okrem iného uviedol, že žalobca v postavení dlžníka uzatvoril so žalovaným dňa 04.04.2013 Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný žalobcovi poskytol úver vo výške 800,- €, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť späť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 772,- €, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1.572,- € v jednej splátke s konečným termínom splatnosti dňa 13.04.2014. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere zákon nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty a táto odplata sa riadila podľa predpisov účinných do 31.05.2014, konkrétne sa regulácia odplaty riadila § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Poukázali na aktuálny záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. S ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. Odkázali pritom na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp.zn.12Cmo/95/2005. Žalobca by mal tak preukázať, že v danom čase išlo o odplatu, ktorá výrazne vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných subjektami poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov. Bolo na dobrovoľnom rozhodnutí dlžníka, či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi alebo nie, s tým, že výšku príslušného poplatku v čase uzavretia zmluvy o úvere nenamietal. Okrem toho ak žalobca po podpise zmluve o úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Toto právo však žalobca nevyužil. Žalovaný poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 C-42/15. Žalovaný okrem toho uviedol, že nakoľko dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom, nemožno ju považovať za právny úkon absolútne neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že táto dohoda o úrokovej sadzbe nie je ani v rozpore s dobrými mravmi. Keďže žalobca nehradil splátky riadne a včas, a na výzvy a upomienky žalovaného nereagoval, dostal sa do omeškania a dlh z predmetnej zmluvy sa stal splatným dňa 14.04.2014. Oprávnený uplatnil svoje nároky vyplývajúce zo zmluvy v zmysle rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola uzavretá dňa 04.04.2013 na samostatnom liste papiera (ďalej len „rozhodcovská zmluva“) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž zriadeným záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž (ďalej len „rozhodcovský súd“), ktorý rozhodol rozsudkom sp.zn.SRSAspA 02636/15 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Žalovaný vyjadril názor, že dojednaná rozhodcovská zmluva nie je neprijateľnou podmienkou. Táto rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne v zmysle ustanovenia § 3 a nasl. zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Jednalo sa pritom o nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, v zmysle ktorej sa žalobca so žalovaným dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv o úvere buď pred rozhodcovským súdom alebo pred príslušným všeobecným súdom SR. Z tohto dôvodu neprichádza do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Žalovaný v tejto súvislosti odkázal na právny názor vyslovený v uznesení zo dňa 30.05.2011 Krajským súdom v Bratislave sp.zn.14NcC/10/2011. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov, konkrétne z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č.258/2001 Z.z.), ako i aktuálne účinného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. v) zákona č.129/2010 Z.z., ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej smernice č.2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (článok 24 ods. 1). Žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.06.2004 pod sp.zn.Obdo V/73/2003. Tiež poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 19.12.2007 pod sp.zn.29Odo/1222/2005. Žalovaný tak vyjadril presvedčenie, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne v zmysle platných právnych predpisov a nemožno mať žiadne pochybnosti o jej legitímnosti, a taktiež nemožno mať pochybnosti o spôsobilosti rozhodcovského rozsudku, pretože ho vydal orgán, ktorého právomoc bola založená rozhodcovskou zmluvou. Oprávnený tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.7Cob/43/2010 zo dňa 31.05.2011, kde bola vyjadrená legitimita a legalita rozhodcovského rozsudku na základe rozhodcovskej doložky. Tiež rozsudkom Najvyššieho súdu ČR sp.zn.33Cdo/2675/2007 zo dňa 30.10.2009 bola potvrdená prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch a rozsudkom Najvyššieho súdu ČR sp.zn.23Cdo/1201/2009 bolo popri pripustení rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore uvedené, že rozhodcovská doložka bola písaná dobre čitateľným písmom a spotrebiteľ dobre vedel, že text, ktorý podpisuje obsahuje

rozhodcovskú doložku, ako aj to, že ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno ponímať ako obranu proti ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Žalovaný tiež uviedol, že niet pochyb o tom, že žalobca je priemerným spotrebiteľom tak, ako je tento zadaný Súdny dvorom Európskej únie resp. smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11.05.2005 v bode 18 preambuly. Žalovaný poukázal na konkrétne znenie predmetnej úverovej zmluvy, z ktorej vyplýva, že v tomto prípade nemožno hovoriť ani o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Taktiež z obsahu predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že dlžník podpisom tejto zmluvy jednoznačne prejavil svoju vôľu byť viazaný aj všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

S poukazom na tieto skutočnosti žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol.

4. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 13.03.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v súlade s § 111 ods. 3 C.s.p.. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, pričom svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným elektronicky na tunajší súd dňa 06.03.2019, keď svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu vysokej pracovnej zaneprázdnenosti a zároveň vyjadril súhlas, s tým, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Súd postupoval v zmysle § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

5. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré doložili do súdneho spisu vo fotokópiách v priebehu konania strany sporu, resp. ktoré si z úradnej povinnosti vyžiadal súd s poukazom na ustanovenie § 295 C.s.p., keďže sa jednalo o spotrebiteľský spor a to: upovedomenie o začatí exekúcie, potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s. z 13.04.2018 z č.l.12, rozhodcovský spis vedený pod sp.zn.SRSAspA 02636/15, vedený na Stálom rozhodcovskom súde zriadenom pri Asociácii pre arbitráž z č.l.25-34, doklad Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody pre rok 2013) a oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.8Er/23/2017, pričom zistil tento skutkový stav.

6. Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.8Er/23/2017 súd zistil, že dňa 24.01.2017 bola na tunajší súd doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, kde ako exekučný titul je uvádzaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č.k.SRSAspA 02636/15, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35922761 dňa 15.02.2016, ktorý sa stal právoplatným dňa 11.07.2016 a vykonateľným dňa 01.09.2016, s tým, že ako oprávnený je tu uvedená firma POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598 a ako povinný V. O., nar. XX.XX.XXXX.

V tomto konaní bolo tunajším súdom vydané poverenie na vykonanie exekúcie na základe predmetného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž č.k.SRSAspA 02636/15 zo dňa 15.02.2016 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. dňa 17.08.2017.

Dňa 07.05.2018 bolo na tunajší súd doručené podanie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. zo dňa 23.04.2018, z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 17.04.2018 bolo Exekútorскому úradu doručené podanie povinného označené ako Námiety, ktoré bolo posúdené ako námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie, s tým, že toto podanie povinného bolo tunajšiemu súdu postúpené na rozhodnutie, keď zároveň súdny exekútor uviedol, že upovedomenie o začatí exekúcie povinný prevzal dňa 09.04.2018. Jednou z príloh týchto námietok bolo potvrdenie Poštovej banky, a.s. o vklade v hotovosti na účet, č.ú.XXXXXXXXXX, suma 500,- €, variabilný symbol XXXXXXXXXXXX.

Tunajší súd uznesením zo dňa 31.07.2018 sp.zn.8Er/23/2017-32 rozhodol tak, že námietky povinného proti exekúcii zamietol a zároveň súd odložil exekúciu do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku vedeného tunajším súdom pod sp.zn.10Csp/19/2018. Taktiež súd zamietol námietky povinného proti predbežným trovám exekúcie. Bližšie zdôvodnenie tohto rozhodnutia súdu je uvedené v jeho odôvodnení.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.04.2013 č.XXXXXXXXXX vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru platných od 01.04.2013 súd okrem iného zistil, že sa jedná o zmluvu, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom, pričom z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaviazal pri podpise tejto zmluvy poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v hotovosti k rukám spotrebiteľa v sume 800,- € a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa

spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 772,- €, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1.572,- €. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 313,20 € a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 458,80 € (ďalej len „administratívny poplatok“). Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1.572,- € do 13.04.2014 na účet veriteľa špecifikovaný vo všeobecných podmienkach alebo v hotovosti mandatárovi. Zmluvné strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane 13.04.2014. Spotrebiteľ zoberal na vedomie, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo všeobecných podmienkach a je vo výške 96,50 %. Spotrebiteľ vyhlásil, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy a bol oboznámený aj so všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať. Spotrebiteľ tiež zoberal na vedomie, že výška priemernej RPMN za poskytnutý spotrebiteľský úver ku dňu podpisu tejto zmluvy je vo výške 36,73 %. V spodnej časti zmluvy spotrebiteľ svojim podpisom potvrdil prevzatie finančných prostriedkov uvedených v zmluve dňa 04.04.2013. V bode 7 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru je okrem iného uvedené, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- € ... Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 10,- €, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva. V bode 10 je okrem iného uvedené, že zmluvné strany si dohodli možnosť pred rozhodnutím sporu v konaní pred súdom využiť mediáciu, pri ktorej zmluvné strany pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol zo zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie.

Z rozhodcovskej zmluvy zo dňa 04.04.2013 súd zistil, že bola uzavretá medzi stranami sporu, pričom rozhodcovským súdom sa na účely tejto zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., s tým, že v článku II. Predmet zmluvy v bode 1 je uvedené, že všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXXX, uzatvorenej dňa 04.04.2013 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienok zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde..., b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. V bode 2 článku II. je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporov o platnosť, výklad alebo o zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvážovacia podmienka tejto rozhodcovskej zmluvy, ustanovenia tejto vety sa nepoužijú v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

Z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, IČO: 45744971 v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní s ustanoveným rozhodcom Q. V. W. zo dňa 15.02.2016, sp.zn.SRSAspA 02636/15 súd okrem iného zistil, že ako žalobca je tu uvedená firma POHOTOVOST' s.r.o., IČO: 35807598 a ako žalovaný V. O., nar. XX.XX.XXXX, pričom bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300,- €, úrok v sume 397,30 €, úrok z omeškania v sume 9,75 €, poplatok v sume 458,80 €, úrok vo výške 39,15 % ročne zo sumy 300,- € od 12.07.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 300,- € od 12.07.2014 do zaplatenia. Okrem toho bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu 33,- €, trovy mediálneho konania 249,79 € a poplatok za upomienku 10,- €, a tiež trovy rozhodcovského konania v sume 278,94 €. Vyššie uvedené nároky bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v mesačných splátkach v sume 120,- €, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu, s tým, že prvá splátka sa stala splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Toto rozhodnutie malo nadobudnúť právoplatnosť dňa 11.07.2016 a vykonateľnosť dňa 01.09.2016. Z odôvodnenia tohto rozsudku súd zistil, že rozhodcovský súd skúmal svoju právomoc

vo veci rozhodovať podľa zákona č.335/2014 Z.z. a prvotne sa zaoberal posúdením neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) OZ, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.04.2013, a teda jej platnosťou. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá vo forme samostatnej listiny, v ktorej sa zmluvné strany dohodli na 2 subjektoch oprávnených riešiť ich prípadné vzájomné spory, a to Stály rozhodcovský súd a príslušný všeobecný súd SR, pričom právo výberu bolo na žalujúcej zmluvnej strane. V intenciách uvedeného dospel rozhodcovský súd k záveru, že túto rozhodcovskú zmluvu nie je možné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a rozhodcovskú zmluvu považoval za platne uzatvorenú. Tiež mal Stály rozhodcovský súd za preukázané, že žalobca postupoval pred podaním žaloby v súlade s § 73 ods. 8 zákona č.355/2014 Z.z., keď žalobca vyzval žalovaného na označenie Stáleho rozhodcovského súdu alebo na odmietnutie rozhodcovského konania a po márnom uplynutí zákonnej lehoty žalobca oznámil žalovanému výber Stáleho rozhodcovského súdu na prejednanie spotrebiteľského sporu. Stály rozhodcovský súd tak dospel na základe vyššie uvedené k záveru, že jeho právomoc je založená v súlade so zákonom č.355/2014 Z.z. a je príslušný na prejednanie a rozhodnutie vo veci samej. Rozhodcovský súd posúdil uvedený záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), pričom aplikoval ustanovenia zákona č.129/2010 ako lex specialis a zároveň mal za to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že uzatvorená zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom, pričom tiež považoval za preukázané, že zmluva o úvere obsahuje podstatné údaje vyžadované zákonom slúžiace dlžníkovi pre zhodnotenie ekonomickej výhodnosti poskytnutého úveru, teda údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytovaného úveru (96,50) a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov pre daný typ úveru (36,73). Stály rozhodcovský súd pri posúdení obsahu povinností žalovaného vyplývajúcich z predloženej zmluvy o úvere vychádzal z existencie tzv. priemerného spotrebiteľa a mal za to, že samotná zmluva neobsahuje prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia, pričom uzatvorenie úverového vzťahu tohto typu nepredstavuje z pohľadu dlžníka ako spotrebiteľa tak náročný úkon, ktorý by nebol schopný pri znalosti svojich finančných a majetkových pomerov rozumne posúdiť a vyhodnotiť, pričom veriteľ vychádzal pri posudzovaní bonity dlžníka z údajov a informácií, ktoré mu boli zo strany dlžníka poskytnuté. Stály rozhodcovský súd mal ďalej za to, že úrok (ako cena peňazí) patrí veriteľovi od vzniku úverového vzťahu resp. poskytnutia finančných prostriedkov až do doby, kedy boli poskytnuté finančné prostriedky v celej výške vrátené veriteľovi. Stály rozhodcovský súd posúdil zmluvnými stranami dohodnutý úrok vo výške 39,15 % ročne, vzhľadom na povahu a podmienky úverového vzťahu, ako aj jeho zabezpečenie, za primeraný a v súlade s dobrými mravmi, keďže v danom období podstatným spôsobom neprevyšoval výšku odplaty (úroku) v obdobných prípadoch pri poskytovaní úverov inými nebankovými subjektmi resp. bankami pri istom druhu finančných produktov (napr. úver na kreditnej karte). Tiež považoval výšku „administratívneho poplatku“ (458,80 €) dohodnutú medzi žalobcom a žalovaným v zmysle zmluvy o úvere za nepriečiacu sa právnym predpisom, najmä s ohľadom na skutočnosť, že táto bola od počiatku žalovanému známa. Po termíne splatnosti úveru dohodnutého v zmluve (13.04.2014) je možné žalobcom uplatnený nárok na úrok resp. poplatok považovať za náhradu škody v podobe ušlého zisku v zmysle § 442 ods. 1 OZ. Stály rozhodcovský súd mal za preukázané, že mediačné konanie bolo vedené na Mediačnom centre zriadenom spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. pod sp.zn.NK02847/14 a bolo ukončené vyhlásením mediátora o skončení mediácie z dôvodu, že žalovaný zmaril mediačné konanie, keď neposkytol súčinnosť pri uskutočnení mediácie. Stály rozhodcovský súd mal za preukázané, že žalovaný sa dostal s riadnym plnením svojho záväzku vyplývajúceho z uzatvorenej zmluvy o úvere do omeškania, na základe čoho priznal žalobcovi nárok na poplatok za upomienku, zmluvnú pokutu, trovy mediačného konania a úrok z omeškania v súlade so žalobným návrhom. Stály rozhodcovský súd bol toho názoru, že ani ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany v záväzkových vzťahoch nemôže byť absolútna, lebo inak zbavuje jednotlivca ako nositeľa práv a povinností zodpovednosti za svoje konanie, čo môže v širšom kontexte ohroziť právnú istotu už uzatvorených záväzkových vzťahov a poškodiť oprávnené očakávania jednotlivých subjektov práva. Zároveň súd špecifikoval, že o náhrade trov rozhodcovského konania rozhodol v zmysle článku XXXIII. Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu a článku IV. Pravidiel o trovách rozhodcovského konania, s tým, že tieto aj vyčíslil.

Z rozhodcovského spisu vedeného pod sp.zn.SRSAspA 02636/15 na Stálom rozhodcovskom súde zriadenom pri Asociácii pre arbitráž súd okrem iného zistil, že z fotokópie poštovej doručenky vyplýva, že ako odosielateľ je tu uvedený Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, ako adresát je uvedený žalobca, v popise zásielky je uvedené „SRSAspA 02636/15 R“, s tým, že neúspešný pokus s výzvou o opakované doručenie sa uskutočnil dňa 03.03.2016, opakované doručenie 04.03.2016 a deň uloženia zásielky bol 04.03.2016, pričom zásielka bola vrátená dňa 23.03.2016 z dôvodu, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote. Súčasťou spisu je aj uznesenie (výzva na žalobnú odpoveď),

ktorým Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž dňa 18.11.2015 rozhodol o nariadení písomného konania vo veci a tiež o tom, že žalovanému zasiela žalobu spolu s prílohami a žalovaného vyzval, aby v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia predložil súdu písomnú žalobnú odpoveď. Z pripojenej fotokópie poštovej doručky vyplýva, že ako odosielateľ je tu uvedený Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, ako adresát je uvedený žalobca, v popise zásielky je uvedené „SRSApA 02636/15 VZO“, s tým, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie sa uskutočnil dňa 30.11.2015, opakované doručenie 01.12.2015, deň uloženia zásielky 01.12.2015, pričom zásielka bola vrátená dňa 22.12.2015 z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote.

Z výzvy k označeniu rozhodcovského súdu zo dňa 27.02.2015 súd zistil, že ju adresoval žalovaný žalobcovi, kde je uvedené číslo zmluvy XXXXXXXXXX, uzavretej dňa 04.04.2013, s tým, že v rámci aktuálnych právnych predpisov o rozhodcovských konaniach ho vyzvali, aby označil stály rozhodcovský súd, ktorý bude oprávnený rozhodovať prípadné spotrebiteľské spory alebo aby odmietol rozhodcovské konanie. Jeho prípadné odmietnutie rozhodcovského konania resp. výber stáleho rozhodcovského súdu zo zoznamu vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR je potrebné písomne oznámiť ich spoločnosti v lehote 30 dní. V poučení je uvedené, že ak neodmietne rozhodcovské konanie, resp. ak v účinnej lehote nevyberie stály rozhodcovský súd z predmetného zoznamu Ministerstva spravodlivosti SR, výber stáleho rozhodcovského súdu oprávneného rozhodovať spotrebiteľské spory je na ich spoločnosti.

Z dokladu Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) súd okrem iného zistil, že v mesiaci apríl 2013, pokiaľ ide o nové obchody pre domácnosti, konkrétne ohľadne spotrebiteľských a ostatných úverov s výnimkou úverov na nehnuteľnosti pri úveroch do 1 roka bola začiatočná fixácia úrokovej sadzby v priemere 9,14 % a pri úveroch od 1 do 5 rokov bola začiatočná fixácia úrokovej sadzby v priemere 10,68 %.

7. Podľa § 3 ods. 1 zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len „zákon č.244/2002 Z.z.“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č.244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 veta prvá zákona č.244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“), účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,

- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,

- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,

- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,

- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 45 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 46 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 46 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

Podľa § 48 ods. 2 zákona č.233/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.03.2017 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 73 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 73 ods. 8 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 nie je založená právomoc nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu podľa odseku 5, bude spor rozhodovať stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona, ktorý vyberie spotrebiteľ, ak rozhodcovské konanie písomne aj bez uvedenia dôvodu neodmietne; na tento účel dodávateľ pred podaním žaloby písomne vyzve spotrebiteľa, aby zo zoznamu vedeného ministerstvom označil stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona alebo aby rozhodcovské konanie odmietol písomným oznámením dodávateľovi, a poučí ho o tom, že inak môže stály rozhodcovský súd vybrať dodávateľ. Ak spotrebiteľ do 30 dní od doručenia výzvy stály rozhodcovský súd neoznačí alebo rozhodcovské konanie neodmietne, vyberie stály rozhodcovský súd dodávateľ tak, aby bola zachovaná dostupnosť stáleho rozhodcovského súdu pre spotrebiteľa podľa § 34 ods. 8, a výber stáleho rozhodcovského súdu oznámi dodávateľ spotrebiteľovi písomne; lehota spotrebiteľovi nezačne plynúť skôr, ako spotrebiteľ bude môcť označiť stály rozhodcovský súd z aspoň dvoch stálych rozhodcovských súdov zapísaných v zozname stálych rozhodcovských súdov. Označenie stáleho rozhodcovského súdu spotrebiteľom alebo jeho výber dodávateľom má účinky založenia právomoci stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona a odmietnutie rozhodcovského konania má účinky zániku rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom do 31.05.2014, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom do 31.05.2014, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 09.06.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 09.06.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 31.05.2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

8. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba je dôvodná.

V prvom rade súd skúmal včasnosť podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keď súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žaloba bola na tunajší súd doručená dňa 09.04.2018

(došlá pečiatka tunajšieho súdu), pričom z prípisu súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. zo dňa 23.04.2018, ktorý bol súdu doručený dňa 07.05.2018 v rámci exekučného konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn.8Er/23/2017 vyplýva, že povinný (v súdnej veci žalobca) prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 09.04.2018, čiže súd konštatoval, že bola zachovaná zákonná lehota na podanie predmetnej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia Exekučného poriadku.

Následne súd zamerl pozornosť na námietky, ktoré uviedol žalobca v podanej žalobe, keď jednak namietal, že mu predmetný rozhodcovský rozsudok nebol doručený. Súd si vyžiadal od Asociácie pre arbitráž záujmového združenia právnických osôb, zriaďovateľ Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, predmetný rozhodcovský spis, z ktorého okrem iného vyplýva, konkrétne z fotokópie poštovej doručky, že dňa 03.03.2016 sa uskutočnil neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie zásielky žalobcovi, dňa 04.03.2016 sa uskutočnilo opakované doručenie a v ten istý deň došlo k uloženiu predmetnej zásielky, s tým, že s poukazom na dátum doručovania predmetnej zásielky, jej označenia „SRSAspA 02636/15 R“, kde ako odosielateľ je uvedený Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž a ako adresát V. O., keď zásielka bola doručovaná na adresu Č. U. XXX/XX, XXX XX O., t.j. aj aktuálneho trvalého pobytu žalobcu, pričom zásielka bola vrátená dňa 23.03.2016 z dôvodu, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote, súd vyhodnotil námietku nedoručenia rozhodcovského rozsudku ako nedôvodnú.

Ďalej žalobca namietal, že rozhodcovský súd nemal právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Rozhodcovský súd pritom odvodzoval svoju právomoc vo veci rozhodovať podľa zákona č.335/2014 Z.z. (ďalej aj „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“) od rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.04.2013. Súd teda skúmal platnosť uzavretej rozhodcovskej zmluvy, pričom z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uzavretá rozhodcovská zmluva medzi stranami sporu je samostatným dokumentom, svedčiacim o samostatnom právnom úkone, ktorý bol robený síce v súvislosti s uzavretou úverovou zmluvou rovnakého dňa, avšak z jej obsahu nevyplývalo, že by podmieňovala vznik právneho vzťahu zo zmluvy o úvere. Taktiež súd dospel k záveru, že predmetnú rozhodcovskú zmluvu nie je možné vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, tiež s poukazom na to, že sa jedná o samostatne uzavretý právny úkon a samotná rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by sami o sebe spôsobovali jej neplatnosť, napr. aj z dôvodu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán. Navyše v zmysle dojednaných ustanovení tejto rozhodcovskej zmluvy mala ktorákoľvek zo zmluvných strán právo odstúpiť od nej aj bez uvedenia dôvodu v lehote 10 dní od jej uzatvorenia. Rovnako žalobca nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci, že by napr. v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní odmietol toto rozhodcovské konanie, prípadne označil iný stály rozhodcovský súd, ktorý by mal byť oprávnený rozhodovať prípadný spotrebiteľský spor medzi stranami sporu. Taktiež žalobca napriek priamej výzve súdu nešpecifikoval nijakým spôsobom ďalšie námietky, ktoré v žalobe uviedol tak, že vo formulárovej žalobe krížikom označil, s výnimkou jednej, všetky možné námietky, preto súd ustálil, že žalobca nepreukázal, že by napr. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo že by tento súd nebol ustanovený v súlade so zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, resp. že by spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahovala zákonom ustanovené náležitosti, keď z ďalšej pripojenej fotokópie doručky nachádzajúcej sa v rozhodcovskom spise vyplýva, že aj dňa 30.11.2015 a následne 01.12.2015 sa uskutočnili pokusy o doručenie zásielky žalobcovi na adresu jeho trvalého pobytu od odosielateľa Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, označenie zásielky SRSAspA 02636/15 VZO, s tým, že zásielka bola tiež 01.12.2015 uložená a dňa 22.12.2015 vrátená z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote, pričom dňa 18.11.2015 bolo Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž vydané uznesenie (výzva na žalobnú odpoveď) a v ten istý deň bol ustanovený rozhodca na rozhodnutie vo veci samej. S poukazom na tieto skutočnosti teda súd aj ďalšiu námietku žalobcu ohľadne nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, považoval za nedôvodnú.

Súd preto zamerl svoju pozornosť na ďalšie žalobcom tvrdené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to, že Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, resp. že rozhodcovský rozsudok ho zaväzuje na plnenie, ktoré povahou považuje za objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom.

O spotrebiteľskom postavení žalobcu nemá pochybnosti ani tento súd, rovnako ako rozhodcovský súd, čo vyplýva z odôvodnenia jeho rozhodnutia, a teda rozhodcovský súd prostredníctvom svojho rozhodcu sa formálne zaoberal uplatneným nárokom, aj z pohľadu ochrany práv spotrebiteľa, avšak pokiaľ tento konštatoval, že úrok vo výške 39,15 % ročne je primeraný a v súlade s dobrými mravmi, rovnako

ako výška „administratívneho poplatku“ s odôvodnením, že táto skutočnosť bola žalobcovi od počiatku známa a pokiaľ ide o dohodnutý úrok s odôvodnením, že tento neprevyšoval podstatným spôsobom v danom období výšku odplaty (úroku) v obdobných prípadoch pri poskytovaní úverov inými nebankovými subjektami, resp. bankami pri istom druhu finančných produktov, súd má za to, že rozhodcovský súd neaplikoval správne dotknuté zákonné ustanovenia vrátane predpisov spotrebiteľského práva, v dôsledku čoho rozhodcovský rozsudok žalobcu zaviazal na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, resp. odporuje dobrým mravom a na základe toho bol tu daný dôvod na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku, v dôsledku čoho súd žalobe vyhovel.

Súd totiž zastáva názor, že predmetný administratívny poplatok za uzatvorenie zmluvy o úvere, ktorý bol vyúčtovaný vo výške 458,80 € je nutné posúdiť ako skrytý úrok z úveru, keď podľa súdu jeho účelom bolo, aby v predmetnej úverovej zmluve nebol dojednaný riadny úrok vo výške 96,5 % z istiny a zrejme žalovaný majúc na zreteli, že takáto dohoda o úrokoch v predmetnej zmluve o úvere by bola v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, resp. v rozpore s dobrými mravmi, rozdelil formálne predmetný úrok z úveru na úrok ako taký a tzv. administratívny poplatok, avšak súd má za to, že tým došlo k obchádzaniu zákona, v dôsledku čoho by mala byť táto časť predmetnej úverovej zmluvy absolútne neplatná, s poukazom na vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď túto časť zmluvy je možné oddeliť od ostatného jej obsahu. Pokiaľ by žalovaný argumentoval tým, že nárok na zaplatenie tzv. administratívneho poplatku má vyplývať z ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je možné dojednať odplatu aj nad rámec riadneho úroku z úveru, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa, v tejto súvislosti súd poukazuje na podstatu tohto právneho inštitútu, ktorý má predstavovať akýsi poplatok za rezervovanie peňažných zdrojov z nečerpanej sumy z príslušného limitu, čiže má spĺňať funkciu odmeny resp. náhrady za to, že veriteľ rezervuje peňažné prostriedky a čaká kým resp. či vôbec o ne dlžník požiada, pričom nie je ani podstatné, či dlžník úver skutočne čerpal alebo nie. Z obsahu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným však jednoznačne vyplýva, že úver bol žalobcovi poskytnutý už pri podpise predmetnej zmluvy v hotovosti, čo žalobca mal potvrdiť svojim podpisom na zmluve a preto za takejto situácie má súd za to, že administratívny poplatok nebolo možné dojednať ani s odkazom na ustanovenie § 499 Obchodného zákonníka. Rovnako za absolútne neprijateľné považuje súd zdôvodnenie nároku na administratívny poplatok uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere v tom zmysle, že sa má jednať o náklady na vypracovanie a uzatvorenie predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to jednak s poukazom na výšku tohto poplatku, ktorá presiahla 57 % z istiny poskytnutého úveru v spojení s tým, že sa jedná o klasickú formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, kde do predtlačenej tlačiva sa dopĺňajú len údaje týkajúce sa toho ktorého spotrebiteľa vo vzťahu k jeho osobným údajom resp. číselné údaje zodpovedajúce konkrétnemu úveru.

Odhliadnuc od dojednaného tzv. administratívneho poplatku súd zastáva názor, že aj priznaná výška ročnej úrokovej sadzby úveru vo výške 39,15 % viac ako tri a pol násobne prevyšuje priemernú úrokovú mieru spotrebiteľských úverov so začiatočnou dobou fixácie od 1 do 5 rokov, ktorá bola v mesiaci apríl 2013 vo výške 10,68 %, a zároveň viac ako štvornásobne prevyšuje priemernú úrokovú mieru spotrebiteľských úverov do jedného roka, ktorá bola v apríli 2013 vo výške 9,14 %, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 04.04.2013 a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol dojednaný na deň 13.04.2014, t.j. len o necelých 10 dní mala predmetná úverová zmluva vo vzťahu k splatnosti úveru presiahnuť dobu jedného roka, keď súd vychádzal zo štatistických informácií o priemerných úrokových mierach z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, čo sa týka nových obchodov, ktoré sú dostupné aj na webovom sídle NBS, čiže v čase keď došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere. V tomto kontexte je aj dojednanie o sadzbe úroku z úveru vo výške 39,15 % ročne podstatne prevyšujúce odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čiže súd uzavrel, že aj dohoda o úroku v predmetnej zmluve o úvere by mala byť v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 OZ a teda ako ustanovenie odporujúce zákonu je v zmysle § 39 OZ absolútne neplatné. Okrem toho má súd za to, že daná výška ročnej úrokovej sadzby spolu s dojednanou výškou tzv. administratívneho poplatku za uzatvorenie úverovej zmluvy sú aj v rozpore s pravidlami slušnosti a poctivého konania, t.j. je ich nutné považovať za neplatné aj ako priečiace sa dobrým mravom.

Právne predpisy výšku úrokovej sadzby nestanovujú exaktným spôsobom, jej určenie v zásade ponechávajú na vôľu zmluvných strán. Uvedené však neznamená, že jej stanovenie je ponechané na ľubovôľu účastníkov, resp. v spotrebiteľských vzťahoch dodávateľa. Pri posudzovaní úrokovej miery v zmluve o úvere treba vychádzať aj z ustanovenia § 39 OZ, najmä s prihliadnutím na to, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon ako priečiaci sa dobrým mravom neplatný. V oblasti súkromného práva platí obsahový korektív právnych úkonov v podobe dobrých mravov, ktorý je

plne účinný v súkromnoprávných vzťahoch bez ohľadu na povahu ich subjektov. Týmto korektívom je jednak modifikovaná zmluvná sloboda zúčastnených subjektov pri vzájomnej dohode o určení obsahu zmluvných dojednaní, jednak predstavuje podmienku platnosti súkromnoprávných úkonov vo všeobecnosti. Preto aj pri stanovení úrokovej sadzby v zmluve o úvere s ohľadom na zmysel a význam inštitútu úroku ako odplaty za úver jeho výška nemôže byť bezbrehá a neobmedzená, ale je obmedzená jednak korektívom dobrých mravov a jednak zmyslom a účelom predmetného inštitútu v systéme platného práva.

Všeobecne záväzné právne predpisy platné a účinné v SR neobsahujú vymedzenie pojmu dobré mravy. Ide o otvorený pojem, ktorého obsah súd určuje vždy s ohľadom na okolnosti konkrétnej posudzovanej veci. Dobré mravy nepredstavujú paušálne pravidlo správania sa, ale prostredníctvom toho, že sú obsiahnuté v hypotézach konkrétnych právnych noriem, dochádza týmto spôsobom k prepojeniu práva a neprávnych normatívnych systémov, najmä morálky. Prostredníctvom dobrých mravov je právo prepojené so systémom hodnôt, z ktorých pramení jeho existencia. Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 1682/2007 uviedol, že „Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich konania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvoria spoločenský normatívny systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého jednanja a pod. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.“

Súd na okraj ešte uvádza, že z nárokov, na ktoré zaviazal Stály rozhodcovský súd predmetným rozhodcovským rozsudkom zo dňa 15.02.2016 žalovaného k ich úhrade, považuje súd za nepreskúmateľný nárok na náhradu trov mediačného konania vo výške 249,79 €, keďže zo žiadneho dôkazu, ktorý bol v konaní vykonaný nevyplýva, že by žalovaný zmaril mediačné konanie tým, že neposkytol súčinnosť pri uskutočnení mediácie a nezúčastnil sa v stanovenom termíne mediácie, čím mal znemožniť vyriešenie vzniknutého sporu mimosúdnou cestou tak, ako to vyplýva z odôvodnenia predmetného rozhodcovského rozsudku, a zároveň nebolo preskúmateľné, akým spôsobom bola ustálená konkrétna výška trov mediačného konania na predmetnú sumu 249,79 €.

9. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O trovách konania rozhodol súd analogicky v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku. Keďže súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobca by mal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko si však žiadne trovy konania neuplatnil a aj zo súdneho spisu vyplynulo, že mu ani žiadne trovy konania nevznikli, keďže od platenia súdneho poplatku bol oslobodený, súd rozhodol tak, že jeho nárok na náhradu trov konania už v tomto štádiu konania nepriznal. Súd totiž zastáva názor, že by bolo neehospodárne a neúčelné, aby súd v takomto prípade v tomto rozhodnutí rozhodol, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a následne by samostatným uznesením tunajšieho súdu bolo rozhodnuté, že sa žalobcovi priznáva nárok náhradu trov konania vo výške 0,- €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom

konaní, náležitostíou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.